

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ДОНЕЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
КАФЕДРА ДЕРЖАВНО-ПРАВОВИХ ДИСЦИПЛІН ТА ПУБЛІЧНОГО
УПРАВЛІННЯ

Робота до захисту допущена
Завідувач кафедри
державно-правових дисциплін та
публічного управління
_____ **Ганна КОНАРСЬКА**
«20» лютого 2025 року

КВАЛІФІКАЦІЙНА МАГІСТЕРСЬКА РОБОТА

на тему Удосконалення механізмів комунікативної складової
публічного управління на реінтегрованих територіях

Виконала: студентка 2 курсу, групи 1/23-ПУА-М
напряму підготовки (спеціальності) 281 «Публічне управління та адміністрування»

КОВБЕЙ Юлія Андріївна
(прізвище та ініціали) (підпис)

Керівник викладач кафедри державно-правових дисциплін та публічного
управління, доктор філософії, ФРОСІНЯК Р. В
(посада, науковий ступінь, вчене звання, прізвище та ініціали) (підпис)

Рецензент Директор Департаменту міжнародного співробітництва та протоколу
Одеської обласної державної адміністрації, МАРЧЕНКО К.Г.
(посада, науковий ступінь, вчене звання, прізвище та ініціали) (підпис)

Засвідчую, що у цій випускній кваліфікаційній
роботі немає запозичень з праць
інших авторів без відповідних посилань.

Здобувач освіти _____
(підпис)

Кропивницький - 2025 р.

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ДОНЕЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ

Факультет №4
Кафедра державно-правових дисциплін та публічного управління
Освітній ступінь магістр
Спеціальність 281 «Публічне управління та адміністрування»

ЗАТВЕРДЖУЮ
Завідувач кафедри
державно-правових дисциплін та
публічного управління
_____ **Ганна КОНАРСЬКА**
« 05 » жовтня _____ 2025 року

З А В Д А Н Н Я
на кваліфікаційну магістерську роботу

КОВБЕЙ Юлії Андріївни
(ПРИЗВИЩЕ, ІМ'Я, ПО БАТЬКОВІ)

1. Тема Удосконалення механізмів комунікативної складової публічного управління на реінтегрованих територіях
затверджені наказом ДонДУВС від «01» жовтня 2024 року № 562адм
3. Строк подання роботи «15» лютого 2025 року
4. Зміст пояснювальної записки (перелік питань, які потрібно розробити)

1.	ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ МЕХАНІЗМУ КОМУНІКАТИВНОЇ СКЛАДОВОЇ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ
1.1.	Поняття та риси публічного управління в Україні
1.2.	Поняття та значення комунікації у публічному управлінні
1.3.	Поняття та елементи механізму комунікативної складової публічного управління
2.	ТЕОРЕТИКО-ПРИКЛАДНІ ЗАСАДИ ВПРОВАДЖЕННЯ МЕХАНІЗМІВ КОМУНІКАТИВНОЇ СКЛАДОВОЇ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ НА РЕІНТЕГРОВАНІХ ТЕРИТОРІЯХ
2.1.	Організаційно-правове забезпечення безпекового середовища на реінтегрованих територіях
2.2.	Особливості публічного управління на реінтегрованих територіях
2.3.	Впровадження механізмів комунікативної складової публічного управління на реінтегрованих територіях

3.	НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ СПОСОБІВ ВПРОВАДЖЕННЯ МЕХАНІЗМІВ КОМУНІКАТИВНОЇ СКЛАДОВОЇ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ НА РЕІТЕГРОВАНИХ ТЕРИТОРІЯХ
3.1.	Зарубіжний досвід впровадження механізмів комунікативної складової публічного управління
3.2.	Удосконалення механізмів комунікативної складової публічного управління на реінтегрованих територіях
	ВИСНОВКИ

6. Дата видачі завдання « 05 » жовтня 2024 року.

№ з/п	Етапи підготовки	Строк виконання	Примітка
1	Складання плану роботи. Підбір наукових та нормативних джерел за темою дослідження	30.10.2024	
2	Представлення Розділу I роботи на перевірку науковому керівнику	15.11.2024	
3	Представлення Розділу II роботи на перевірку науковому керівнику.	05.12.2024	
4	Представлення Розділу III роботи на перевірку науковому керівнику, доопрацювання Розділів I та II	25.12.2024	
5	Підготовка тез для виступу на науковому заході (наукової статті) та остаточного варіанту тексту роботи	22.01.2025	
6	Підготовка відповідних документів (реферат, рецензія тощо)	06.02.2025	
7	Оформлення роботи та представлення її на кафедру.	14.02.2025	

Здобувач

_____ **Ковбей Ю.А.** _____
(підпис) (прізвище та ініціали)

Керівник роботи

_____ **Фросіняк Р.В.** _____

АНОТАЦІЯ

Ковбей Ю.А. Удосконалення механізмів комунікативної складової публічного управління на реінтегрованих територіях: магістерська кваліфікаційна робота на здобуття освітнього ступеня магістра за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування». – ДонДУВС, Кропивницький, 2025. – 98 с.

У магістерській роботі здійснено комплексне дослідження механізмів комунікативної складової публічного управління на реінтегрованих територіях в умовах воєнного стану. Проаналізовано теоретичні засади публічного управління, визначено роль комунікації як інструменту реалізації управлінських функцій, а також розглянуто особливості впровадження комунікативних механізмів у специфічних умовах реінтегрованих територій.

У першому розділі досліджено поняття та риси публічного управління в Україні, проаналізовано значення комунікації у забезпеченні прозорості та ефективності управлінських процесів, а також систематизовано елементи механізму комунікативної складової публічного управління.

Другий розділ присвячено аналізу організаційно-правового забезпечення безпекового середовища та особливостей публічного управління на реінтегрованих територіях. Розглянуто практичні аспекти впровадження комунікативних механізмів, враховуючи ускладнені умови взаємодії з населенням, яке перебувало під окупацією.

У третьому розділі узагальнено зарубіжний досвід впровадження комунікативних механізмів публічного управління (зокрема Швеції, Данії, Естонії) та запропоновано напрями їх удосконалення на реінтегрованих територіях. Рекомендації включають налагодження діалогу з громадськістю, розвиток цифрових технологій, удосконалення електронного урядування, посилення інформаційної безпеки та вдосконалення роботи медіа як інструменту комунікації.

Доведено, що ефективна комунікативна складова сприяє реалізації функцій публічного управління, зокрема через соціальний діалог і партнерство з громадою. Встановлено, що ключовими проблемами є недостатнє

організаційно-правове забезпечення та потреба в адаптації до умов воєнного стану. Запропоновано розробку методичних рекомендацій для систематизації комунікаційних заходів і стратегій, спрямованих на підвищення ефективності взаємодії органів публічного управління з населенням реінтегрованих територій.

Ключові слова: публічне управління, комунікативна складова, реінтегровані території, соціальний діалог, цифрова трансформація, інформаційна безпека.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	7
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ МЕХАНІЗМУ КОМУНІКАТИВНОЇ СКЛАДОВОЇ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ	
1.1. Поняття та риси публічного управління в Україні.....	11
1.2. Поняття та значення комунікації у публічному управлінні.....	18
1.3. Поняття та елементи механізму комунікативної складової публічного управління.....	31
РОЗДІЛ 2. ТЕОРЕТИКО-ПРИКЛАДНІ ЗАСАДИ ВПРОВАДЖЕННЯ МЕХАНІЗМІВ КОМУНІКАТИВНОЇ СКЛАДОВОЇ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ НА РЕІНТЕГРОВАНИХ ТЕРИТОРІЯХ	
2.1. Організаційно-правове забезпечення безпекового середовища на реінтегрованих територіях.....	41
2.2. Особливості публічного управління на реінтегрованих територіях.....	48
2.3. Впровадження механізмів комунікативної складової публічного управління на реінтегрованих територіях.....	59
РОЗДІЛ 3. НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ СПОСОБІВ ВПРОВАДЖЕННЯ МЕХАНІЗМІВ КОМУНІКАТИВНОЇ СКЛАДОВОЇ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ НА РЕІНТЕГРОВАНИХ ТЕРИТОРІЯХ	
3.1. Зарубіжний досвід впровадження механізмів комунікативної складової публічного управління.....	67
3.2. Удосконалення механізмів комунікативної складової публічного управління на реінтегрованих територіях.....	75
ВИСНОВКИ.....	85
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	90

ВСТУП

Актуальність теми дослідження. Впорядкування, збереження та удосконалення життєдіяльності громадян, захист їх прав, свобод та законних інтересів є однією із основних цілей демократичної та незалежної держави. Реалізація цієї цілі покладена на органи публічного управління, які наділені повноваженнями на здійснення відповідних різногалузевих функцій, диференційованих за напрямками діяльності. Водночас забезпечення послідовності, прозорості та вичерпності діяльності органів публічного управління передбачає потребу у налагодженому механізмі, елементи якого були б скеровані на задоволення актуальних потреб держави та суспільства. Особливо це стосується випадків, коли публічне управління здійснюється в умовах дії особливого правового режиму воєнного стану взагалі та на реінтегрованих територіях зокрема.

Публічне управління на реінтегрованих територіях відрізняється за своєю специфікою, яка полягає у наявності ускладнених умов взаємодії із населенням, яке тривалий час знаходилося під владою окупаційної держави, зокрема це також стосується порядку забезпечення потреб такої території, суспільних та державних інтересів, а також надання адміністративних послуг. Такі передумови формують необхідність в удосконаленні комунікативної складової публічного управління взагалі та алгоритму впровадження її механізмів.

Проблема удосконалення процесу впровадження механізму комунікативної складової публічного управління ставала предметом дослідження багатьох учених із державного управління та юридичних наук. Зокрема окремі аспекти було розглянуто у працях Є.І. Білокур, О.П. Борисенко, І.Л. Бородіна, О.Т. Васильковського, О.О. Гуторової, О.О. Долженкова, І.В. Криворучко, С.Ю. Лукіна, К.М. Майстренко, О.Я. Маліновською, І.Д. П'яничук, О.А. Рачинської. Водночас аналіз наукових праць учених надав підставу для констатації, що у більшості із них питання удосконалення

публічного управління взагалі та його комунікативної складової зокрема в умовах воєнного стану та на реінтегрованих територіях не розглядалось.

Отже, наведене вище вказує, що розгляд проблеми впровадження механізмів комунікативної складової публічного управління на реінтегрованих територіях є актуальним та своєчасним.

Мета і завдання дослідження. Метою дослідження є вивчення сутності та змісту механізмів комунікативної складової публічного управління на реінтегрованих територіях, узагальнення актуальних проблем, які виникають під час реалізації органами публічного управління функцій на реінтегрованих територіях, а також формування на цій основі науково обґрунтованих практичних рекомендацій по вдосконаленню комунікативної діяльності у сфері публічного управління.

Для досягнення поставленої мети передбачено вирішення таких основних задач:

- визначити поняття та систематизувати риси публічного управління в Україні;
- проаналізувати поняття та значення комунікації у публічному управлінні;
- визначити поняття та елементи механізму комунікативної складової публічного управління;
- дослідити організаційно-правове забезпечення безпекового середовища на реінтегрованих територіях;
- узагальнити особливості публічного управління на реінтегрованих територіях;
- проаналізувати способи впровадження механізмів комунікативної складової публічного управління на реінтегрованих територіях;
- дослідити зарубіжний досвід впровадження механізмів комунікативної складової публічного управління;
- визначити шляхи удосконалення механізмів комунікативної складової публічного управління на реінтегрованих територіях.

Об'єктом дослідження є діяльність органів публічного управління в умовах воєнного стану.

Предметом дослідження є впровадження механізмів комунікативної складової публічного управління на реінтегрованих територіях.

Методи дослідження. Методологічну основу дослідження складають положення діалектичного матеріалізму, соціологія та психологія публічного управління, а також заснований на їх основі комплекс загальнонаукових теоретичних методів, серед яких: системно-структурний, порівняльно-правовий (компаративний), соціологічний, методи моделювання та наукової абстракції. Системно-структурний метод надав можливість проаналізувати загальні риси публічного управління та елементи механізму комунікативної складової публічного управління на реінтегрованих територіях, а також сформулювати понятійно-категоріальний апарат (усі розділи). За допомогою порівняльно-правового (компаративного) методу було охарактеризовано зарубіжні практики щодо впровадження механізму комунікативної складової у публічному управлінні (підрозділ 3.1); з використанням методу наукової абстракції оцінено місце комунікацій у діяльності органів публічного управління (підрозділ 1.2). Метод моделювання в комплексі із соціологічними методами надали можливість систематизувати статистичну інформацію про стан діяльності органів публічного управління на реінтегрованих територіях, а також розробити пропозиції щодо удосконалення відповідної практики (усі розділи).

Теоретичною основою дослідження є праці вчених, присвячені дослідженню основ публічного управління та адміністрування. Під час написання праці було також використано наукові розробки із філософії, соціології, психології, історії держави та права, державного управління, теорії комунікації тощо.

Нормативною основою роботи є: Конституція України, законодавчі та підзаконні нормативно-правові акти, якими урегульовано суспільні відносини у сфері публічного управління.

Емпіричну базу дослідження становлять державна статистична звітність щодо діяльності органів публічного управління, а також матеріали засобів медіа.

Структура та обсяг. Робота складається із вступу, трьох розділів, що містять вісім підрозділів, висновків, списку використаних джерел (79 найменувань). Повний обсяг роботи становить 104 сторінок, обсяг основного тексту – 94 сторінок.

ВИСНОВКИ

Проведене дослідження є завершеною працею, в якій було сформульовано положення, засновані на комплексному аналізі теоретичних напрацювань, скеровані на вирішення актуальної проблеми – вироблення підходу до удосконалення процесу впровадження механізмів комунікативної складової публічного управління на реінтегрованих територіях. Основні результати полягають у такому:

1. Визначено, що під публічним управлінням доцільно розуміти сукупність організаційно-правових та функціонально-регулюючих заходів та засобів впливу на соціальну складову, скерованих на впорядкування та забезпечення реалізації її елементів. Відповідно, виходячи із наведеного поняття, можна стверджувати, що наведена сукупність заходів та засобів передбачає наявність відповідного механізму, необхідного для їх реалізації. Одночасно із цим, також доцільно констатувати, що соціальна складова та всі пов'язані із нею суспільні відносини є об'єктом публічного управління. Заходи та засоби, які є інструментами забезпечення диференціюються за відповідними напрямками, одним із таких напрямів є комунікаційний.

Комунікаційна складова публічного управління є однією з небагатьох, які уможливають реалізацію одночасно декількох функцій публічного управління. Це стає можливим через наявність широкого переліку інформаційно-комунікаційних інструментів, які можуть бути скеровані на вирішення різних завдань та забезпечення різних потреб. Схематично, комунікаційна складова відтворюється у самому механізмі публічного управління, вбачаючи при цьому наявність самостійних елементів.

2. Встановлено, що під комунікацією у публічному управлінні необхідно розуміти процес обміну інформацією, скерованою на забезпечення порядку здійснення суб'єктами публічного права суспільно корисної діяльності у певній сфері. У системі функцій комунікації у публічному управлінні виокремлено дві

специфічні функції – інформаційно-рецептивну та інформаційно-забезпечувальну. Специфіка наведених функцій полягає у тому, що вони або скеровані на конкретного суб'єкта та межі сприйняття ним інформації, необхідної для виконання управлінських завдань, або застосовуються для вирішення нетипових завдань, наприклад, пов'язаних із процесом впровадження механізмів комунікативної складової публічного управління на реінтегрованих/деокупованих територіях.

3. Доведено, що під механізмом публічного управління необхідно розуміти систему заходів, методів та специфічних інструментів, скерованих на забезпечення можливості здійснення функцій публічного управління за кожним окремим напрямом з метою досягнення визначених цілей. Комунікативний механізм у структурі повинен передбачати наявність певних суспільних відносин, які регулюються нормативно-правовими актами; суб'єктів, у повноваження яких входить реалізація функцій публічного управління; предмет, пов'язаний із необхідністю у провадженні комунікаційної діяльності; методи (інструменти, засоби тощо), скеровані на досягнення цілей публічного управління та його комунікативної складової, а також – безпосередньо результат та способи його інтеграції у практичну сферу публічного управління.

Механізм комунікативної складової публічного управління має включати: елементи, пов'язані із забезпеченням можливості використання інформаційної інфраструктури у публічному управлінні; елементи, пов'язані із забезпеченням мети соціальної комунікації і діалогу у публічному управлінні; елементи, пов'язані із забезпеченням соціальної відповідальності; елементи, пов'язані із забезпеченням інформаційно-комунікаційної архітектури публічного управління.

4. Встановлено, що основною проблемою публічного управління на реінтегрованих територіях є відсутність належного організаційно-правового забезпечення безпекового середовища взагалі, а також діяльності органів публічної влади зокрема. Доведено доцільність схвалення стратегії, якою було б визначено пріоритетні напрями діяльності органів публічної влади на

реінтегрованих територіях, викладено перелік завдань, які мають бути вирішені та терміни їх вирішення. Підсумовано, що на сьогоднішній день основними нормативно-правовими актами, які визначають межі повноважень органів публічної влади на реінтегрованих територіях є Конституція, Закон України «Про правовий режим воєнного стану», Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні», Закон України «Про доступ до публічної інформації» тощо, а також низка підзаконних актів.

5. Аргументовано, що актуальними напрямками удосконалення публічної діяльності є налагодження механізмів взаємодії та співпраці органів місцевого самоврядування із громадськістю (інститутами громадянського суспільства); визначення економічних заходів, скерованих на забезпечення публічної діяльності в умовах воєнного стану; удосконалення порядку формування мобілізаційного резерву (функціонування інституту територіальної оборони); удосконалення координації та контролю за волонтерською діяльністю та порядку надання гуманітарної допомоги; розвиток електронного уряду та розширення переліку цифрових послуг, які можуть надаватись громадянам в умовах воєнного стану; інтеграція міжнародних та європейських стандартів здійснення публічного управління на реінтегрованих територіях.

Констатовано, що в умовах дії особливого правового режиму діяльність органів публічного управління здійснюється із урахуванням положень, викладених у Законі України «Про правовий режим воєнного стану». Це саме стосується і випадків, коли публічне управління здійснюється на реінтегрованих територіях. За ускладнених умов, діяльність суб'єктів публічного управління може передбачати застосування актуальних форм реалізації повноважень, здатних забезпечити визначений законодавством порядок за збереження безпекових умов.

6. Визначено, що основним завданням впровадження механізму комунікативної складової публічного управління є обрання правильної та ефективної психологічної моделі комунікаційної діяльності. Метою впровадження такої складової є забезпечення можливості органів публічної

влади здійснювати повноваження на засадах соціального діалогу та соціального партнерства із громадами, які проживають на реінтегрованих територіях.

Механізм впровадження комунікативної складової повинен включати в себе такі елементи як: інформаційні ресурси, які застосовуються у процесі комунікаційної діяльності; аудиторія, на яку спрямовано комунікаційний вплив; система управлінських функцій, які реалізуються за допомоги інформаційних ресурсів; система управлінських методів, які застосовуються у процесі комунікації; результат комунікативної діяльності (продукт, послуги тощо). Із урахуванням специфіки реінтегрованих територій, наведений механізм може бути скорегований в залежності від потреб населення та наявності можливостей для їх задоволення.

7. Узагальнено найкращі зарубіжні практики щодо впровадження механізмів комунікативної складової, які можуть бути інтегровані у національну сферу публічного управління: 1) сприяння та подальший розвиток цифрових послуг, доступних для осіб із обмеженими можливостями (Швеція); 2) максимальне розширення переліку цифрових послуг та дистанційних способів комунікації із органами публічного управління (Данія); 3) розвиток орієнтованих на громадян технологій для прозорості та ефективності публічного управління (Естонія). Доведено доцільність запровадження на реінтегрованих територіях конвенціональної та деконфліктної комунікативних стратегій.

8. Запропоновано напрями впровадження комунікативної складової публічного управління на реінтегрованих територіях: 1) налагодження процесу комунікації між громадськістю і органами публічного управління; 2) забезпечення можливості дистанційного управління; 3) удосконалення системи електронного уряду; 4) розроблення та впровадження інформаційно-телекомунікаційних технологій; 5) забезпечення інформаційної безпеки та кібергігієни; 6) удосконалення діяльності медіа.

У межах першого напрямку доцільним визнано розробку методичних рекомендацій, метою яких має стати систематизація заходів та засобів,

скерованих на забезпечення розвитку комунікаційної складової публічного управління на реінтегрованих територіях. Через відсутність унормованих завдань та проблем у цій сфері такі методичні рекомендації можуть спиратись на забезпечення потреб, визначених у стратегіях із національної та економічної безпеки. Ключовим питанням, викладеним у таких методичних рекомендаціях має стати удосконалення порядку комунікації органів публічного управління на місцевому рівні взагалі та налагодження діалогу з цільовими групами громадськості.

У межах другого напрямку - створення системи внутрішніх та зовнішніх зв'язків між різними суб'єктами публічного управління, громадянами та сферами їх діяльності, які потребують отримання відповідних державних послуг.

Щодо третього напрямку, важливим є максимальна діджиталізація всіх державних послуг, створення систем та реєстрів, які спрощують отримання громадянами інформації, яка їх цікавить. Електронний уряд повинен включати в себе також доступ до статистичних даних, кримінологічних карт, інформації правоохоронних органів тощо.

Четвертий напрям - створення інформаційно-телекомунікаційних заходів, здатних спростити комунікацію між громадянами та органами публічного управління. Водночас будь-які інформаційно-телекомунікаційні технології повинні забезпечувати безпекову складову.

За п'ятим та шостим напрямом актуальним доцільно визнати створення цифрових платформ, скерованих на забезпечення моніторингу державної політики у сфері цивільного захисту. Комунікативна складова у цьому контексті може відтворюватись крізь призму соціологічних досліджень – опитувань, інтерв'ювання, а також анкетування щодо пріоритетних напрямів розвитку сфери публічного управління.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Downloaded from UvA-DARE, the institutional repository of the University of Amsterdam (UvA). URL: <http://dare.uva.nl/document/123217>
2. Амро Т.А. Вплив комунікативних технологій на ефективність публічного управління в Україні в умовах воєнного стану. URL: <https://maup.com.ua/assets/files/dis/25-00-05/tajer-disertaciya.pdf>
3. Антонова Л.В., Штиршов О.М. Комунікативні технології в процесі взаємодії органів публічної влади з інститутами громадянського суспільства. URL: http://www.dy.nayka.com.ua/pdf/6_2020/3.pdf
4. Архипова Є.О., Дмитренко Н.О. Ефективна комунікація між органами державної влади та громадськістю як умова розвитку демократичного суспільства. Інвестиції: практика та досвід. 2016. №1. С. 92-96
5. Бебик В. Інформаційно-комунікаційний менеджмент у глобальному суспільстві: психологія, технології, техніка паблік-релейшнз: монографія. Київ: МАУП, 2015. 440 с.
6. Берназюк Я.О. Принцип належного урядування (good governance): національна та європейська судова практика. URL: <https://visnyk-juris-uzhnu.com/wp-content/uploads/2021/08/38-1.pdf>
7. Бойко О. А. Державне управління у сфері цивільного захисту: грані міжнародного співробітництва в контексті євроінтеграції України. Ефективність державного управління. Вип. 1 (58). Ч. 1. Львів : ЛРІДУ НАДУ, 2019. С. 123–130
8. Борщевський В.В., Василиця О.Б., Матвеев Е.Є. Публічне управління в умовах воєнного стану: інституційні трансформації, стратегічне планування та механізми розвитку. URL: http://pa.stateandregions.zp.ua/archive/2_2022/5.pdf
9. Бурцева О.Є., Пефтієва Ю. Є. Планування та прогнозування як основа прийняття управлінських рішень: зміст, класифікація та порівняння. БізнесІнформ. 2016. № 11. С. 392-397
10. Вказівки продюсерам Бі-Бі-Сі /Пер. з англ. К.: “К.І.С.”, 1998. 288 с.

11. Волянський П. Б., Талан І. С. Організаційно-правове забезпечення навчання населення діям у надзвичайних ситуаціях. Інвестиції: практика та досвід. Вид-во ТОВ «ДКС-центр», 2015. № 5. С. 86–91.

12. Денис Монастирський презентував пріоритетні напрями діяльності МВС. URL: <https://zk.dsns.gov.ua/ua/Ostanni-novini/14673.html>;

13. Дорофєєв О., Пашнєв В. Поняття та структура механізму публічного управління. URL: <http://journals.khnu.km.ua/vestnik/wp-content/uploads/2024/01/324-43.pdf>

14. Дурман О.Л. Good Governance – основа для розбудови ефективної системи публічного управління. URL: <http://customs-admin.umsf.in.ua/archive/2019/1/5.pdf>

15. Європейські публічні комунікації: культура, політика, технології. Колективна монографія / А.Л. Шинкарук, В.М. Парфенюк, Е.Я. Кац. Рівне, 2013. 416 с.

16. Єрхан О.В., Даниленко С.І. Комунікативна політика європейських країн: досвід для України. URL: http://lsej.org.ua/7_2021/71.pdf

17. Задохайло О.А. Співвідношення понять «державне управління», «публічне управління» та «публічне адміністрування в категоріальному апараті адміністративного права. Збірник наукових праць Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди «ПРАВО». Випуск 31. 2020. С. 43-48

18. Зарицька І.П. Зарубіжна практика запровадження конвенціональної комунікативної стратегії при реалізації функцій державного управління. Аспекти публічного управління. 2014. № 8. С. 42-48

19. Зинов'єва О. Комунікаційні стратегії органів публічного управління при реалізації економічної політики. URL: https://eco-science.net/wp-content/uploads/2022/09/09.22._topic_Oksana-V.-Zinovieva-67-80.pdf

20. Іванова Т.В. Особливості прогнозування макроекономічних показників країни з позицій забезпечення сталого розвитку. Економічний вісник НТУУ «КПІ». 2015. № 12. С. 42–45.

21. Інформаційна складова державної політики та управління : монографія / С.Г. Соловйов та ін. ; заг. ред. д. держ. упр., проф. Н.В. Грицяк. Київ : К.І.С., 2015. 320 с.

22. Кандагура К. Інструменти взаємодії влади з інститутами громадянського суспільства. URL: <http://visnik.knute.edu.ua/files/2014/01/3.pdf>

23. Карпенко О.В., Карпенко Ю.В. Штучний інтелект як інструмент публічного управління соціально-економічним розвитком: смарт-інфраструктура, цифрові системи бізнесаналітики та трансферти. URL: http://www.dy.nauka.com.ua/pdf/10_2021/4.pdf

24. Квітка С. Цифрові трансформації як сучасний тренд періодичного циклу розвитку суспільства. Збірник наукових праць Національної академії державного управління при Президентові України. Спецвипуск. 2020. С. 131–134;

25. Кириченко Ю.М. Правові засоби реалізації державної політики органами виконавчої влади.. URL: <http://apdr.onua.edu.ua/index.php/apdr/article/view/2605/2475>

26. Козюпа О.А. Структурні характеристики процесів комунікації політичної влади та громадськості в умовах відкритості. URL: <http://regionalstudies.uzhnu.uz.ua/archive/35/12.pdf>

27. Колосовська І. Комунікативна складова в контексті модернізації управлінських підходів і механізмів. Ефективність державного управління. 2016. Вип. 4 (49). Ч. 1. С. 129-135

28. Концепція національної стійкості, затверджена Указом Президента України від 27 вересня 2021 року № 479/2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/479/2021#Text>

29. Кропивницький В.С. Напрями вдосконалення механізмів публічного управління та адміністрування у сфері цивільного захисту в Україні. URL: <https://doi.org/10.26565/1992-2337-2022-1-05>

39. Мельниченко Б.Б. Функції публічного управління: поняття та види. URL: <https://elar.naiu.kiev.ua/server/api/core/bitstreams/aa925a90-c58c-4159-9f9b-b81d7587a1b3/content>

40. Мінцифра співпрацюватиме з Luminate для розвитку сфери штучного інтелекту. Міністерство та Комітет цифрової трансформації України. URL: <https://thedigital.gov.ua/news/mintsifra-spivpratsyuvatime-zluminat-dlya-rozvitku-sferi-shtuchnogo-intelektu>;

41. Мороз В.М. Інформаційний ресурс як об'єкт державного управління: зміст, принципи та характеристика системи. URL: http://www.dy.nayka.com.ua/pdf/1_2020/3.pdf

42. Нагорняк М.М. Інформаційна безпека у системі публічного управління: виклики та перспективи. URL: <https://chasopys-ppp.dp.ua/index.php/chasopys/article/view/567/515>

43. Назаренко О.А., Безверхнюк Т.М. Прийняття публічно-управлінських рішень в умовах невизначеності та ризику: технології підвищення ефективності. URL: <https://pag-journal.iei.od.ua/archives/2023/38-2023/21.pdf>

44. Онопрієнко С.Г. Поняття інформаційної безпеки сфери публічного адміністрування. URL: https://library.pp-ss.pro/index.php/ndippsn_20201120/article/view/onopriienko/pdf

45. Опорний конспект лекцій з навчальної дисципліни «Публічне управління»: навчальний посібник. О.Ю. Оболенський, С.О. Борисевич, С.М. Коник. Київ : НАДУ, 2018. 76 с.

46. Пашов Р.І., Похожалова А.І. Цифровізація комунікативної складової в діяльності органів публічної влади в Україні. URL: https://www.pubadm.vernadskeyournals.in.ua/journals/2022/4_2022/13.pdf

47. Пилипишин В.П. Поняття та основні риси державного управління. URL: <https://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream-download/123456789/23644/1/Pulypyshyn.pdf>

48. План запровадження та забезпечення заходів здійснення правового режиму воєнного стану в Україні, затверджений розпорядженням Кабінету

Міністрів України від 24 лютого 2022 р. № 181-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/181-2022-%D1%80#Text>

49. Плахотнюк Н.Г. Реалізація органами публічної влади повноважень в умовах воєнного стану. URL: <https://ispp.org.ua/wp-content/uploads/2022/06/tezy0422-t1.pdf>

50. Плекан В.В. Особливості публічного адміністрування на територіях, які розташовані в районах проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні). URL: http://pdu-journal.kpu.zp.ua/archive/2_2022/30.pdf

51. Положення про Міністерство з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 8 червня 2016 р. № 376 (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 6 травня 2020 р. № 371). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/376-2016-%D0%BF#Text>

52. Прищак М.Д., Лесько О.Й. Психологія управління в організації: навчальний посібник. Вінниця, 2013. 141 с.

53. Про військово-цивільні адміністрації: Закон України від 03.02.2015 № 141-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/141-19#Text>

54. Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 № 2657-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12#Text>

55. Про правовий режим воєнного стану: Закон України від 12.05.2015 № 389-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19#Text>

56. Публічне управління та адміністрування: концептуальні засади та модернізація: навчально-методичний комплекс. URL: <https://surl.li/bwrmgo>

57. Рачинська О.А. Оптимізація механізмів комунікативної взаємодії у сфері публічного управління. URL: http://www.investplan.com.ua/pdf/4_2019/27.pdf

58. Регламент (ЄС) 2024/1689 Європейського Парламенту та Ради від 13 червня 2024 року, що встановлює гармонізовані правила щодо штучного інтелекту та вносить зміни до Регламентів (ЄС) № 300/2008, (ЄС) № 167/2013,

(ЄС) № 168 /2013, (ЄС) 2018/858, (ЄС) 2018/1139 і (ЄС) 2019/2144 і Директиви 2014/90/ЄС, (ЄС) 2016/797 і (ЄС) 2020/1828 (Закон про штучний інтелект). URL: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj>

59. Резнікова О. О. Національна стійкість в умовах мінливого безпекового середовища : монографія. Київ : НІСД, 2022. 532 с.

60. Решота О.А. Особливості розвитку публічного управління в Україні: сучасні тенденції та проблеми. URL: http://www.dy.nayka.com.ua/pdf/3_2020/39.pdf

61. Розвиток громадянського суспільства в Україні: аналіт. доп. / В. М. Яблонський, П. Ф. Вознюк, Д. М. Горєлов та ін.; за ред. О. А. Корнієвського, М. М. Розумного. К.: НІСД, 2015. 60 с.

62. Росохата Н.Є. Механізми публічного управління. URL: http://libs.mfknu.kim.mk.ua/bitstream/123456789/1347/1/Росохата%20_108-110.pdf;

63. Садовська А.Л. Державне регулювання інформаційно-комунікативної сфери: міжнародний досвід для України. Інвестиції: практика та досвід. 2013. № 19. С. 144–148

64. Семеняка Т.В. Сучасні методи та форми здійснення комунікацій у публічному управлінні. URL: <https://surl.li/nkaoqg>

65. Сивак Т.В. Стратегічні комунікації у системі публічного управління України : монографія. Київ: НАДУ, 2019. 338 с.

66. Співробітництво ДСНС з НАТО у сфері планування на випадок надзвичайних ситуацій цивільного характеру у 2020–2021 роках (станом на травень 2021 року). URL: <https://www.dsns.gov.ua/ua/Evroatlantichna-integraciya.html>;

67. Стартував проєкт із підтримки медіа з деокупованих та прифронтових територій. URL: <https://nsju.org/novini/startuvav-proyekt-iz-pidtrymky-media-z-deokupovanyh-ta-pryfrontovyh-terytorij/>

68. Суспільство та влада: механізми взаємодії: навч.- метод. матеріали для слухачів дисципліни «Механізми взаємодії суспільства і влади» / А.М. Михненко, С.О. Кравченко, І.В. Пантелейчук та ін. К.: НАДУ, 2013. 80 с.

69. Сухорукова А.Л. Вплив комунікативної складової на систему прийняття державно-управлінських рішень. URL: <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/16593/1/301-303.pdf>

70. Терещенко Д.А. Організаційно-правове забезпечення комунікативної діяльності місцевих органів влади: дис. канд наук з державного управління: 25.00.02; Харківський РІДУ. Харків, 2009. 207 с.

71. Уварова Н. В., Логвиненко Б. О. Механізм правового регулювання суспільних відносин як вид механізму публічного управління. URL: <http://baltijapublishing.lv/omp/index.php/bp/catalog/download/293/8188/17092-1?inline=1>

72. Усик С. Дослідження правового механізму забезпечення інформаційної безпеки в умовах надзвичайних ситуацій. Науковий вісник: Державне управління. 2020. № 4(6). С. 266-280

73. Харенко О.В. Поняття «інформація» в юридичній науці та законодавстві України. Часопис Київського університету права. № 3. 2014. С. 119-124

74. Чечель А., Решетова Г. Роль комунікаційної стратегії в діяльності органів публічного управління. URL: [https://doi.org/10.52058/2695-1592-2023-8\(27\)-218-229](https://doi.org/10.52058/2695-1592-2023-8(27)-218-229)

75. Шотурма Н.В. Особливості забезпечення комунікативної політики органів місцевого самоврядування. Регіональні студії. № 26. 2021. С. 29-33

76. Штурхецький С.В. Комунікативний потенціал місцевого самоврядування в Україні: монографія. Рівне: ТОВ «Овід». 2011. 148 с.

77. Якобчук В.П., Ходаківський Є.І., Литвинчук І.Л. Роль публічного управління у формуванні нової моделі державного регулювання економіки. URL: <https://surl.li/pkaws>

78. Ярова Г. Особливості розвитку публічних комунікацій в країнах Європейського Союзу. Наукові перспективи. 2021. № 6 (12). С. 193–200

79. Яровой Т.С. Возможности та риски использования искусственного интеллекта в публичном управлении. Научный журнал «ECONOMIC SYNERGY». Выпуск 2 (8). 2023. С. 36-47